

2 Φεβρουαρίου 2019

Γιατί να εξομολογηθώ, αφού δεν πρόκειται να σταματήσω να αμαρτάνω!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Πολλοί άνθρωποι λένε: Γιατί να πάω να εξομολογηθώ, χωρίς να έχω μετάνοια; Γιατί να εξομολογηθώ, αφού δεν πρόκειται να πάρω απόφαση να σταματήσω την αμαρτία που εξομολογούμαι; Γιατί να εξομολογηθώ, αφού πρόκειται μετά να ξαναπέσω στο ίδιο πάθος;

Η απάντηση στο ερώτημα αυτό δίνεται στο παρακάτω περιστατικό, που έγινε γύρω στο 1805, όπου ένας νέος σώθηκε από το βαρύ αμάρτημα της πορνείας, και πιθανόν το ακόμη βαρύτερο της άρνησης του Χριστού, με τη δύναμη της εξομολόγησης και της θείας Κοινωνίας, παρότι αρχικά δεν είχε την βούληση ούτε την αποφασιστικότητα να σταματήσει την αμαρτία. Εάν δεν επενέβαινε η χάρις της «σχεδόν με το ζόρι» εξομολόγησης, οι Τούρκοι θα τον έπιαναν και μετά θα έπρεπε ή να εξισλαμιστεί ή να εκτελεστεί.

Πρωταγωνιστής του περιστατικού είναι ο πνευματικός π. Σάββας (†1821), Ηγούμενος της Μονής Αγίου Παντελεήμονος. «Σε κάποια από τις ελληνικές οικογένειες ανέφεραν στον παπα-Σάββα για έναν συγγενή τους νεαρό έμπορο, ο οποίος σχετιζόταν με τους αντιπροσώπους των σουλτανικών χαρεμιών και προμήθευε στο προσωπικό τους ποικίλα εμπορεύματα. Πέραν τούτου όμως ο νεαρός έμπορος δημιούργησε και άλλου είδους σχέσεις με τις φυλακισμένες, τις οποίες επισκεπτόταν καθημερινώς. Οι συγγενείς του, μιλώντας περί αυτού στον π.

Σάββα, είπαν ότι θα τιμωρηθεί αυστηρά από τους Τούρκους σε περίπτωση που αυτό γίνει γνωστό. Έτσι τον παρεκάλεσαν να λυτρώσει με την μεσολάβησή του τον νεαρό από τέτοιο κίνδυνο.

Ο π. Σάββας, με πίστη στην βοήθεια της χάριτος του Θεού και με την συνεργία της θείας Κοινωνίας, άρχισε το έργο. Μετά από μακρές και ανεπιτυχείς προτροπές προς τον φιλήδονο νέο να εγκαταλείψει τις αμαρτωλές σχέσεις με τις μουσουλμάνες, πρότεινε εν τέλει τους ευκολότερους όρους, υποσχόμενος ότι δεν θα τον ενοχλήσει πλέον, για να τον αποτρέψει από την αμαρτία. Τον παρεκάλεσε λοιπόν να μην πάει στο χαρέμι μία ημέρα και κατά την διάρκειά της να νηστεύσει, μετά να του αναγνωσθεί η συγχωρητική ευχή και να κοινωνήσει των αχράντων Μυστηρίων· κατόπιν ας κάνει ό,τι θέλει!

Ο δυστυχής αμαρτωλός, ελκόμενος από την αμαρτία όπως ο σίδηρος από τον μαγνήτη, με δυσκολία δέχθηκε την συμβουλή· ίσως εξαιτίας ντροπής ενώπιον του Γέροντος και των συγγενών του, πρισσότερο όμως επειδή ο σοφός Γέροντας δεν του ζητούσε παραίτηση από την αμαρτία, αλλά στέρηση μόνο για μία ημέρα. Ενήστευσε εκείνη την ημέρα, έλαβε την συγχωρητική ευχή και την θεία Κοινωνία, και μετά την θεία λειτουργία γεύματισε μαζί με τον π. Σάββα και με τους συγγενείς. Κατά τη διάρκεια του γεύματος και δήθεν τυχαίως, ο Γέροντας πρότεινε να προσπαθήσει εκείνη την ημέρα να μην πάει στο χαρέμι και να κοινωνήσει πάλιν την επόμενη.

Επειδή δεν έβλεπε καμία αντίδραση, άρχισε εγκαρδίως να τον παρακαλεί, υποσχόμενος εκ νέου ότι μετά τη Θεία Κοινωνία θα τον αφήσει ελεύθερο να πράξει κατά την επιθυμία του.

Αφού έλαβε την συγκατάθεση τον κοινωνήσε και την άλλη ημέρα. Πρότεινε να τον ξανακοινωνήσει με τους ίδιους όρους, δηλαδή και εκείνη την ημέρα να μην πάει στο χαρέμι, και τον κοινωνήσε και την τρίτη ημέρα. Τότε φάνηκε πώς ενήργησε σωτηριωδώς η χάρις του Θεού, κατά την ζώσαν πίστιν του Γέροντος και τις προσευχές των συγγενών.

Η καρδιά του νέου μαλάκωσε και άρχισε σιγά σιγά μέσα του να αισθάνεται τη νέκρωση των φλογισμένων παθών. Ο π. Σάββας συνέχισε να τον κοινωνεί επί σαράντα ημέρες και την τελευταία φορά του είπε:

– Πήγαινε τώρα όπου επιθυμείς, ακόμη και στο χαρέμι δεν σε εμποδίζω!

Αλλά στην ψυχή του νέου είχε ήδη συντελεσθεί η μεταστροφή.

– Ας κάνουν μαζί μου, ό,τι θέλουν, είπε. Μπορούν και να με κατακόψουν. Για τίποτε στον κόσμο δεν θα δεχτώ να πηγαίνω εκεί όπου νωρίτερα έτσι ασυγκράτητα έτρεχα!

Με αυτόν τον τρόπο ο φιλεύσπλαγχνος Κύριο, που δεν επιθυμεί τον θάνατο του αμαρτωλού, αλλά “τό ἐπιστρέψαι καί ζῆν αὐτόν”, έσωσε το πρόβατό Του.» (Ιερομονάχου Αντωνίου, Βίοι Αθωνιτών του ΙΘ΄ αιώνας, τόμ. Β΄, Ι. Μετόχιον Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Ορμύλια 1995, σ. 176-177.). Για αυτόν τον λόγο έχει μεγάλη σημασία να μην σταματούμε να εξομολογούμαστε, ακόμη και όταν δεν αλλάζουμε. Στη φωτογραφία το παλάτι του Σουλτάνου (Τοπ-Καπί).

Πηγή: iellada.gr